

Προσευχή στον άναρχο Θεό και Πατέρα

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κύριε Παντοκράτορα ο υπεράναρχος και υπέρζωος και υπέρθεος Νους, ο Πατέρας· η υπερώνυμη ύπαρξη η αιώνια και κρύφια και υπέρλογη πηγή των ζώήρρυτων και αρχίφωτων πηγών της αγαθότητας και της δόξας. Συ, που στηρίζεις τα άκρα του ουρανού με την ανέκφραστη ισχύ του Παναγίου Σου Πνεύματος και του παντουργού σου Υιού και Λόγου, όπως Εσύ γνωρίζεις, και διατηρείς μετέωρη τη γη και αστήρικτη· Συ που περιτύλιξες την άβυσσο με νέφη· η υπέρλογη αγαθότητα· η

απειρότατη φιλανθρωπία· ο Θεός της κάθε είδους παρηγοριάς και ελπίδας. Σου, που με το άγιό Σου Πνεύμα στέριωσες πριν απ' όλα τις ουράνιες Δυνάμεις. Κι υστέρα ξέχυσες το Πνεύμα με μορφή πυρός στους αγίους Αποστόλους· Σου που ευδόκησες να τελεσιουργηθεί για τη σωτηρία μας το μεγάλο και φρικτό μυστήριο της οικονομίας της ενανθρώπησης του μονογενούς Σου Υιού. Σου, που, δυσφημούμενος από μας τους αμαρτωλούς, δεν εξοργίζεσαι καταφρονούμενος ανέχεσαι· αθετούμενος μακροθυμείς· κι ενώ τα πάντα σ' εμάς παρέχεις πλουσιοπάροχα για να τ' απολαμβάνουμε, θέλοντας να μας οδηγήσεις στη μετάνοια· Σου με το έλεός Σου ευεργετείς την πλάση όλη και με τρόπο πολυεύσπλαχνο προσφέρεις τα δώρα Σου σ' όσους ζητούν τη βοήθειά Σου.

Συ, Πανάγαθε Κύριε, δέξου τις δεήσεις κι εμού του αχρείου δούλου Σου, που μονάχα σ' Εσένα την ελπίδα στηρίζει· σπλαχνίσου με κι πάνω στο φόβο Σου ασφάλισε ολάκερη τη ζωή μου· αφάνισε τα πονηρά φορτία των αμαρτιών μου· φώτισε τα μάτια της ψυχής μου· άγνισε τη σάρκα μου· σωφρόνισε τους λογισμούς μου· ταπείνωσε την καρδιά μου· στρέψε μακριά τα μάτια μου για να μη δω και να επιθυμήσω τη ματαιότητα· «Βάλε, Κύριε, φρουρά στο στόμα μου, φράκτη στη θύρα των χειλιών μου»· γλύτωσε με από κάθε έργο αξιοκατάκριτο και λογισμό ακάθατο· ενίσχυσέ με ν' αποστρέφομαι λογισμό αλαζονικό, κάθε γήινη απόλαυση, αξίωσέ με να διανύσω το στενό και βασανιστικό δρόμο· έλκυσε προς τον ουρανό το φρόνημά μου· δες μου δάκρυα μετάνοιας, για να πενθώ του παρελθόντος μου τις παρανομίες· ενίσχυσέ με να δοξολογώ Σε και το μονογενή Σου Υιό και το Πανάγιο και ζωοποιό Σου Πνεύμα.

Καταξίωσέ με να ζω στη γη με τέτοιες αρετές σαν να ήμουν στον ουρανό. Και πάνω απ' όλα χάρισέ μου υπομονή μέχρι τέλους σαν ισχυρό θώρακα. Στήριξε, Κύριε, την ολισθηρή προαίρεσή μου που στέκω μπροστά στην αγία δόξα Σου και περιμένω με λαχτάρα να χαρώ το μεγάλο Σου έλεος. Γιατί το έλεος Σου, Κύριε, είναι μεγάλο και ισχυρό για όλους όσους ελπίζουν σε Σένα. Είμαι βέβαιος για το έλεός Σου· δεν έχω που να κοιτάξω, παρά μόνο στην ευσπλαχνία Σου. «Μπροστά στα μάτια μου βλέπω συνεχώς το έλεός Σου». Το έλεός Σου για πάντα ας με βοηθάει· το έλεός Σου ας με κυκλώνει σ' όλη τη διάρκεια της ζωής μου· μακάρι πάντα η αγάπη Σου να έρχεται να με προϋπαντήσει, Κύριε, ως τους ουρανούς η αγάπη Σου· ξέχειλη είναι η γη απ' το έλεός Σου· λύτρωσέ με, Κύριε, από την κάθε επιβουλή αοράτων και ορατών εχθρών, από κάθε κίνδυνο ψυχικό και σωματικό κι ελευθέρωσέ με για πάντα από κάθε είδος ντροπής που προκαλούν τα πάθη.

Δέξου τις δοξολογίες, τα εγκώμια και τις δεήσεις μου σαν θυμίαμα ευωδιαστό μπροστά Σου· δόξασε το πανάγιο όνομά Σου σ' έμένα και στον τρόπο της ζωής μου. Περίφραξέ με, με ιερές δυνάμεις, ώστε φωτιζόμενος και καθοδηγούμενος απ'

αυτές, να μένω άτρωτος από τις βολές τις εχθρικές, να ζω με τέλεια γνώση, τρόπο καλό και ανεπίληπτο. Κατεύθυνε προς το πανάγιο θέλημά σου κάθε μου σκέψη, λόγο και πράξη κι αξίωσε με να παραμένω σταθερός στη συμμόρφωσή μου στους σωστικούς Σου νόμους. Δικό Σου είναι το έλεος, δική Σου είναι η δύναμη, δική Σου η εξουσία και σ' Εσένα αναπέμπουμε τη δόξα, την ευχαριστία και την προσκύνηση και στον μονογενή Σου Υιό και στο πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και για πάντα, και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Αγ. Νικοδήμου του Αγιορείτου, «Απάνθισμα λίαν κατανυκτικών ευχών», σ. 45 – σε νεοελληνική απόδοση.)

Πηγή: askitikon.eu